

der det sig med Undervisning i Husgerning; kun en Del bliver undervist, Resten overlades Tilfældigheden.

Idealet er imidlertid: Undervisning i Husgerning som obligatorisk Fag i Skolen. De 14-aarige Skolepiger er daarligt stillede, hvis de ikke har For kundskaber, naar de skal lige fra Skolebænken og i Plads. Jo før de faar Øvelse i de huslige Arbejder, desto bedre. Det hedder ikke for ingen Ting: „Øvelse gør Mester“.

Husholdningsskolerne kunde saa være Fortsættelsesskoler, hvor alle unge Piger paa et noget senere Stadium modtog udvidet Undervisning.

Endvidere bør der arbejdes paa, at Husgerning faar mere Anseelse. Arbejdet dér kører endnu paa 2. Klasse, vi skal have det frem paa 1ste.

Stillinger i Husgerning maa ikke betragtes som ringere, end Stillinger i andre Fag. Den unge Pige, der kaldes Frøken, naar hun arbejder paa et Kontor eller i en Forretning, skal ikke nøjes med Fornavn, fordi hun kommer til at beskæftige sig med Husvæsen, ligesom den Frue, der selv passer sit Hus, bør nyde lige saa megen Agtelse, som den velhavende Frue, der lader Arbejdet udføre ved fremmed Hjælp. Det er nemlig her Skoen trykker. Der ses ned paa det huslige Arbejde, det respekteres ikke i Forhold til dets Værdi. Der menes, at de forskellige Arbejder i Husholdningen, som ser saa tilsyneladende lette ud, kan man sagtens udføre.

Der mangler Forstaaelse af Uddannelsens Betydning. Og netop paa Grundlag af disse forkerte og af Mangel paa rigtige Forestillinger, gaar mange unge Piger uforberedte og sorgløse ind til Stillingen som Husmoder.

Den velhavende unge Pige trøster sig med, at hun kan faa fremmed Hjælp nok til sin Raadighed. Den mindre bemidlede, der er henvist til sin egen Hjælp, slaar sig til Ro med, at Forstanden kommer med Embedet. En god Forstand kan sammen med en god Villie drage et stort Læs, men begges Synspunkter er alligevel forkerte. Er den velhavende Frue saa uheldig at faa en mindre dygtig ung Pige, forstaar hun ikke selv at lære hende; man kan ikke være Fører, hvor man ikke kender Vejen. Resultatet bliver daarligt for Hjemmet, men det kommer ogsaa til at gaa ud over den unge Pige. Hun søger snart til et andet Hjem, og er hendes Frue her ikke mere erfaren i Husvæsenet end den første, bliver hun ked af den Beskæftigelse, maaske endnu et mislykket Forsøg, og hun gaar til Fabrik eller Forretning. Faar den omtalte Frue en meget dygtig ung Pige, forstaar hun ikke at værdsætte hendes Arbejde, og det kan let medføre, at hun miste hende.

Den mindre bemidlede Frue, der selv skulde tage fat, vil støde paa mange Skær, og naar hun en Gang lander paa Erfaringens Ø, har Sejlad-

sen været dyr og til liden Glæde for Hjemmet.

Husmoderstillingen er nemlig ansvarsfuld i økonomisk Henseende, idet mange Penge gaar igennem hendes Hænder, og det hun ved Dygtighed sparer bliver indirekte Fortjeneste til Hjemmet. Jeg synes det maa være Kvindesagens vigtigste Opgave at tage Sigte paa alt, hvad der kan gøres for at skabe gode Hjem.

Bedre Samfundsopgave kan der ikke gives.

Her er gjort meget og vil sikkert blive gjort endnu mere i den Retning, men det første for Hjemmene er: „Huslig Uddannelse for alle Kvinder“. Ikke alle Soldater bliver lige dygtige, men de lærer alle at kende deres Pligt og faar saa megen Forstaaelse, at de kan være med til at værne deres Land, hvis det kommer i Fare. Lad os faa fast Grund under Fødderne her, saa vi kan respekteres, fordi vi forstaar eller i hvert Fald gør, hvad vi kan for at løse den Opgave, der ligger Kvinden nærmest. Thi som der staar i Sangen: „Hvo ej kan bygge sit eget Hus, hvad stort han bygger gaar og i Grus“.

De, der saa har særlige Evner, Tid og Kræfter, kan kaste sig over andre Opgaver; men den Kvinde, der har et Hjem, stort eller lille, hun maa selv lede det og vie det sine bedste Kræfter, thi naar Dronningen ikke er i Bikuben, saa kommer den i Uorden.

En jydsk Husmoder.

Dronning Caroline Amalies Asyl og Skole.

Af *Ulrikke Mathiesen.*

—O—
(Sluttet).

Pigehjemmet blev lukket efter Dronningens Død, og Drengeskolen lukkedes 1876. Hendes Drengeskole var den første Skole, der indførte obligatorisk Sløjd, og den første Skole, der indførte den Skik, at Børn sparede Penge i Skolen til Konfirmationstøj.

Efter Datidens Krav var Skolen et Mønster. Høje luftige Lokaler, Vaskefad med Vand og Nedløb, særlig Værelse til Overtøj og Madpakker, Gaardsplads, med grønne Træer, Legeplads i Kælderen, naar Vejret var daarligt, Planter i Vinduerne, Billeder paa Væggen. Jeg mindes, at vi skillingede sammen til et Billede af H. C. Andersen. Det blev et legemstort Brystbillede, og da det skulde afsløres, blev Digteren

indbudt; han fortalte os forskellige Brudstykker af sine Eventyr, og vi sang for ham følgende Vers:

*For Toppen sig Vi og Bollen Tak.
For Ole med den høje Hue,
For Naalen, der af bare Finhed knak.
For Gerda i sin lille Stue,
For Tinsoldaten paa sit ene Ben,
For Hyldebusken med sin tætte Gren.
Tak for, hvad Alt, Du har fortalt,
Det kan Du tro, vi aldrig glemme.*

Skolen havde ligesom Asylet to store Fester hvert Aar. Skovturen om Sommeren i store Vogne; vi kørte ad Strandvejen ganske langsomt forbi „Lille Tuborg“ hvor Pastor Grundtvig fik et rungende Hurra, videre til Eremitagen, hvor vi nød Kaffe og Wienerbrød og som Regel gik større Elever til den slesvigske Sten, saa atter til Vogns og til Norske Hus i Lyngby, hvor Dronningen bad os til Bords. Middagen bestod af Steg med brunede Kar-

tofler og Jordbær med Fløde og Rødvind. Dronningen gik imellem os og hjalp de mindre at skære Stegen i Stykker. Hele Tiden sagde hun til Lakajerne: „Sørg for, at de alle faar rigelig“. Efter Spisningen legede vi i Norske Skov og i Slottets Frugt og Blomsterhave. Foran Slottet sang vi og tumlede os, imedens Dronningen venlig nikkende saa til. I „Norske Hus“ fik vi sød Mælk og Søsterkage, ligesaa meget, vi vilde spise; saa kørte vi hjem ad Lyngbyvejen, syngende og glade for en Festdag, som var ualmindelig *dengang* for Børn fra Almueskoler.

Den anden Festdag var *Juletræet*. Dronningen var selv tilstede med sine Damer, Grundtvig talte for os, og Dronningen gav hvert Barn en Særk og et Par Strømper, som var forarbejdet paa Skolen. Drengeskolen sendte Sløjdtig til Træet, og Pigeskolen havde syet en Skjorte og strikket et Par Strømper til hver Dreng.